

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 1/10

Luxemburg, 12 ianuarie 2010

Hotărârile în cauzele C-229/08 și C-341/08

Colin Wolf/Stadt Frankfurt am Main

Domnica Petersen/Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk

Westfalen-Lippe

Presă și informare

Recrutarea până la vârsta maximă de 30 de ani a anumitor pompieri și stabilirea la 68 de ani a vârstei de încetare a activității dentiștilor aflați în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate sunt admisibile

Aceste limite de vârstă nu constituie discriminări pe motive de vârstă interzise atunci când este vorba despre pompieri care participă în mod direct la combaterea incendiilor și, în cazul dentiștilor, numai dacă această limitare răspunde în mod corespunzător și coerent unui obiectiv de protecție a sănătății sau de politică a ocupării forței de muncă

Directiva 2000/78¹ interzice, în domeniul încadrării în muncă și al muncii, în special discriminările pe motive de vârstă. Cu toate acestea, directiva nu se opune unor măsuri naționale necesare protecției sănătății. Aceasta permite de asemenea legiuitorului național să prevadă că, în anumite cazuri, un tratament diferențiat, deși întemeiat pe vârstă sau pe o caracteristică legată de vârstă, nu constituie o discriminare și, prin urmare, nu este interzis.

Astfel, este admisibil un tratament diferențiat bazat pe o caracteristică legată de vârstă atunci când, având în vedere natura unei activități profesionale sau condițiile de exercitare a acesteia, caracteristica în cauză constituie o cerință profesională esențială și determinantă. Un tratament diferențiat pe motive de vârstă poate fi admis de asemenea atunci când este necesar în scopul protecției sănătății sau când este justificat de un obiectiv legitim, în special de politică a ocupării forței de muncă, a pieței muncii sau a formării profesionale.

Landul Hessen (Germania) stabilește la 30 de ani vârsta maximă de recrutare a pompierilor în cadrul serviciului tehnic intermediar care, printre altele, combat incendiile. Această limită de vârstă urmărește asigurarea caracterului operațional și a bunei funcționări a corpului pompierilor profesioniști.

Colin Wolf și-a depus candidatura în orașul Frankfurt pentru o recrutare în cadrul serviciului tehnic intermediar al pompierilor. Candidatura sa nu a fost luată în considerare deoarece acesta depășea limita de vârstă de 30 de ani. La data depunerii candidaturii, domnul Wolf avea 29 de ani, însă la data următoarei recrutări ar fi avut 31 de ani. Tribunalul Administrativ din Frankfurt am Main, în fața căruia domnul Wolf a chemat în judecată orașul Frankfurt pentru acordarea de daune interese, a solicitat Curții de Justiție să se pronunțe cu privire la marja de apreciere de care dispune legiuitorul național pentru a prevedea că tratamentele diferențiate pe motive de vârstă nu constituie discriminări interzise de dreptul comunitar.

În hotărârea pronunțată în cauza Wolf, Curtea constată că directiva nu se opune acestei limite de vârstă, astfel cum a fost prevăzută de Landul Hessen pentru recrutarea pompierilor serviciului tehnic intermediar.

Într-adevăr, tratamentul diferențiat în funcție de vârstă determinat de această limită de vârstă îndeplinește toate condițiile prevăzute de directivă pentru a fi justificat. Astfel, preocuparea de a asigura caracterul operațional și buna funcționare a serviciului pompierilor profesioniști constituie

¹ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

un obiectiv legitim. În plus, faptul de a dispune de capacități fizice deosebite poate fi considerat o cerință profesională esențială și determinantă pentru exercitarea profesiei de pompier din serviciul tehnic intermediar, ai cărui membri participă în special la combaterea incendiilor și la acordarea de prim ajutor persoanelor. Necesitatea de a dispune de capacitatea fizică deplină de a exercita această activitate este legată de vârsta membrilor acestui serviciu dat fiind că, potrivit datelor științifice prezentate de guvernul german, foarte puțini funcționari în vârstă de peste 45 de ani au capacități fizice suficiente pentru a-și exercita activitatea în domeniul combaterii incendiilor. De altfel, se poate considera că limita de vârstă, pe de o parte, este corespunzătoare obiectivului care constă în asigurarea caracterului operațional și a bunei funcționări a serviciului pompierilor profesioniști și, pe de altă parte, nu depășește ceea ce este necesar realizării acestui obiectiv.

În ceea ce privește cauza Petersen, Codul securității sociale german, în versiunea aplicabilă acestei cauze, prevedea că autorizația de a exercita, în cadrul sistemului obligatoriu german de asigurări de sănătate, activitatea de dentist aflat în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate expiră la sfârșitul trimestrului în cursul căruia medicul aflat în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate împlinește vârsta de 68 de ani. În afara acestui sistem de relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate, dentiștii își pot exercita profesia indiferent de vârstă. În Germania, 90 % dintre pacienți sunt asigurați prin sistemul obligatoriu de asigurări de sănătate.

Domnica Petersen era autorizată, din 1974, să acorde îngrijiri dentare în cadrul relațiilor contractuale cu casa de asigurări de sănătate. În aprilie 2007, aceasta a împlinit vârsta de 68 de ani. În fața Tribunalului pentru Litigii de Muncă din Dortmund (Germania), doamna Petersen contestă decizia comisiei competente de autorizare a dentiștilor potrivit căreia autorizația sa de a exercita activitatea de dentist aflat în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate expiră la sfârșitul lunii iunie 2007. Această instanță adresează Curții de Justiție mai multe întrebări privind compatibilitatea acestei limite de vârstă cu Directiva 2000/78. Instanța de trimitere arată în special că, potrivit Curții Constituționale federale, această limită de vârstă ar fi justificată de necesitatea protejării pacienților și că, potrivit Tribunalului federal pentru Litigii de Muncă, aceasta ar fi justificată de obiectivul prin care se urmărește menținerea posibilităților de încadrare în muncă a tinerilor dentiști aflați în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate.

În Hotărârea Petersen, Curtea constată că un stat membru poate stabili în mod legitim o limită de vârstă pentru exercitarea unei profesii medicale, precum cea de dentist, în scopul protejării sănătății pacienților.

Cu toate acestea, directiva se opune unei măsuri naționale care stabilește o limită de vârstă maximă pentru exercitarea profesiei de dentist aflat în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate, în speță 68 de ani, atunci când această măsură are ca unic obiectiv protecția sănătății pacienților împotriva scăderii performanțelor acestor dentiști după împlinirea vârstei menționate, din moment ce aceeași limită de vârstă nu este aplicabilă dentiștilor care nu se află în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate. Într-adevăr, o astfel de măsură este incoerentă și, așadar, nu poate fi considerată necesară protecției sănătății.

În schimb, directiva nu se opune unei astfel de limite de vârstă atunci când aceasta are ca obiectiv repartizarea între generații a posibilităților de încadrare în muncă în calitate de dentist aflat în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate dacă, ținând seama de situația de pe piața muncii în cauză, această măsură este corespunzătoare și necesară pentru atingerea obiectivului respectiv. Vârsta de 68 de ani pare suficient de avansată pentru a servi drept termen limită pentru autorizația de a exercita activitatea de dentist aflat în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate.

Îi revine instanței naționale sarcina de a identifica obiectivul urmărit de limita de vârstă pentru dentiștii aflați în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate. În cazul în care această limită de vârstă ar fi, ținând seama de obiectivul pe care îl urmărește, contrară directivei, ar reveni instanței naționale sesizate cu soluționarea unui litigiu între un particular și un organism administrativ, precum Comisia de autorizare a dentiștilor, sarcina de a o lăsa neaplicată chiar dacă este anterioară directivei, iar dreptul național nu prevede înlăturarea sa.

IMPORTANT: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720